

Publicerad 2018-10-08 20:48 av Maria Sundelin

I en sprucken bubbla av glas

Jag söker mitt skydd under en bubbla av glas

Som när som helst hotar med att spricka

Där inne går jag nu och spelar min roll i vardagen

Med ett påklippt leende a la skyltdocka

Gör jag allt för att passa in i den sociala kodex

Inom vilken vi människor bör agera för att ses som *normala*

Men jag lovar att om någon vågar se djupt in i mina ögon

Skall de finna att där bor bara sorg och förtvivlan

Och i samma takt som mitt skyltdockeleende steltnar och spricker

Sinar även den livslåga mina sorgsna ögon en gång bar på

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten